



# Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia      marca 2016 r.

**DECYZJA**  
**Prezesa**  
**Agencji Rezerw Materiałowych**  
**Nr BPI – 14I/16**  
**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty**  
**zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko G. z siedzibą w B. przedstawione we wniosku z dnia 3 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 11 marca 2016 r. o wydanie *pisemnej interpretacji (art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)* – **jest nieprawidłowe.**



## UZASADNIENIE

G. z siedzibą w B. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 8 marca 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 11 marca 2016 r., o *wydanie pisemnej interpretacji (art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)*. W dniu 10 marca 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

**We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.**

1. Wnioskodawca jest zarejestrowany w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych prowadzonym przez Prezesa pod numerem .....
2. Wnioskodawca zajmuje się produkcją i handlem gazem płynnym LPG. Wnioskodawca, w rozumieniu ustawy, jest zatem zarówno handlowcem – z tytułu przywozu gazu płynnego LPG, jak również producentem – z tytułu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw.
3. Wnioskodawca przywozi gaz płynny LPG i z tego tytułu (przywóz) wykazuje opłatę zapasową, następnie wykorzystuje m. in. przywieziony gaz płynny LPG do produkcji.
4. Zgodnie z nałożonym przez ustawę obowiązkiem Wnioskodawca ponosi koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych, uiszczając opłatę zapasową.
5. Wnioskodawca obliczając opłatę zapasową stosuje wzór wskazany w art. 21b ust. 5 ustawy, tj.:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają składniki formuły opisane w tym przepisie.

6. Wnioskodawca rozważa możliwość dokonywania następujących czynności:
  - 1) Wnioskodawca będzie – tak jak do tej pory – importować gaz płynny (LPG) i z tego tytułu uiszczać opłatę zapasową.
  - 2) Następnie Wnioskodawca będzie sprzedawać gaz płynny (LPG) innemu podmiotowi, który jest zarejestrowany jako handlowiec i zgodnie z art. 21b

ust. 6 i 7 przekazywać nabywcy oświadczenie o obliczeniu i zapłacie opłaty zapasowej.

- 3) Nabywca, zarejestrowany jako handlowiec lub producent, sprzeda ten sam gaz płynny (LPG) Wnioskodawcy i przekaze jemu oświadczenie, o którym mowa w punkcie 2), że opłata zapasowa została już uiszczona – w tym przypadku akurat przez Wnioskodawcę, jako handlowca.
- 4) Wnioskodawca jako producent, korzystając z możliwości, którą stwarza art. 21b ust. 6 ustawy obliczy opłatę zapasową przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilość gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez nią samą jako poprzedniego handlowca.

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował pytanie:

Czy Wnioskodawca, zgodnie z art. 21b ust. 6 ustawy będzie mógł jako producent gazu płynnego (LPG), przetwarzającego go poprzez procesy mieszania, obliczyć opłatę zapasową przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez nią samą jako poprzedniego handlowca, przy założeniu, że Wnioskodawca po przywozie gazu płynnego (LPG) sprzeda ten gaz podmiotowi zarejestrowanemu jako handlowiec lub producent, przekaze mu oświadczenie o uiszczeniu opłaty zapasowej, a następnie nabędzie od tego podmiotu ten sam gaz płynny (LPG), a podmiot ten przekaze Wnioskodawcy oświadczenie, opierające się na danych z oświadczenia, które on sam wcześniej wystawił.

**W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.**

1. Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż zgodnie z art. 21b ust. 6 ustawy może – jako producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, obliczyć opłatę zapasową przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG),

która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez nią samą jako poprzedniego handlowca, przy założeniu, że Wnioskodawca po przywozie gazu płynnego (LPG) sprzeda ten gaz podmiotowi zarejestrowanemu jako handlowiec lub producent, przekaze mu oświadczenie o uiszczeniu opłaty zapasowej, a następnie nabędzie od tego podmiotu ten sam gaz płynny (LPG), a podmiot ten przekaze Wnioskodawcy oświadczenie, opierające się na danych z oświadczenia, które on sam wcześniej wystawił.

2. Przepis art. 21b ust. 6 ustawy stanowi, że producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, który nabył od poprzedniego producenta lub handlowca gaz płynny (LPG), którego ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca.
3. Przepis ten wskazuje, że intencją ustawodawcy było to, aby opłata zapasowa była płacona od danej wielkości gazu LPG tylko jeden raz, przez producenta bądź handlowca, który jako pierwszy dokonał przywozu lub produkcji gazu LPG.
4. W celu zapewnienia jednokrotnego obłożenia danej wielkości gazu LPG opłatą zapasową, ustawodawca wprowadził mechanizm obciążenia różnicy.
5. Wykładnia analizowanej normy prawnej prowadzi do wniosku, że możliwość zastosowanie różnicy ilości produktu końcowego i ilości gazu płynnego LPG, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej, może skorzystać podmiot, który nabył gaz płynny od innego producenta lub handlowca.

**W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.**

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów

naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa.

Zgodnie z art. 21b ust. 6 ustawy o zapasach producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, który nabył od poprzedniego producenta lub handlowca gaz płynny (LPG), którego ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca. Ażeby móc skorzystać z tego przepisu należy spełnić przesłanki, o których mowa w art. 21b ust. 7 ustawy o zapasach, tj. poprzedni producent lub handlowiec przekazuje producentowi gazu płynnego (LPG), przetwarzającemu go przez procesy mieszania oświadczenie o obliczeniu i zapłacie opłaty zapasowej zawierające w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli takie posiada;
- 3) ilość sprzedanego gazu płynnego (LPG) stanowiącą podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej;
- 4) wysokość oraz termin zapłaty opłaty zapasowej.

Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że aby móc go zastosować niezbędne jest wystąpienie dwóch podmiotów, tj. producenta lub handlowca, który już uiścił opłatę zapasową od wyprodukowanego lub przywiezionego paliwa, a także kolejnego producenta, który to opłacone paliwo wykorzystuje do kolejnej produkcji. Ponadto kolejną przesłanką niezbędną przy zastosowaniu tego przepisu jest przeniesienie prawa własności paliwa będącego podstawą do uiszczenia opłaty zapasowej – *ergo* – musi nastąpić transakcja handlowa, np. sprzedaż. Podstawą do takiego stwierdzenia jest użycie w przepisie sformułowania „*nabył*”. Regulacja ta nie ogranicza ilości transakcji, których przedmiotem jest paliwo (w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach) pomiędzy przedsiębiorcami mającymi status producenta/handlowca a kolejnymi producentami. A zatem należy uznać, że prawidłowe jest rozumienie art. 21b ust. 6 w przypadku wielokrotnego obrotu handlowego paliwa. Przepis wskazuje tylko, że jako pierwszym ogniwem w całym

łańcuchu tych transakcji może być producent w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach (który dokonał produkcji paliw lub handlowiec w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach (który dokonał przywozu paliwa na terytorium Polski). Kolejnymi podmiotami w dalszym obrocie mogą być producenci paliw, którzy zgodnie z przepisem art. 21b ust. 6 ustawy o zapasach nabywają opłacone (opłatą zapasową) paliwo, wraz ze stosownym oświadczeniem, o którym mowa w art. 21b ust. 7 ustawy o zapasach i przeznaczają je do dalszej produkcji. Wtedy taki kolejny producent jako podstawę obliczenia opłaty zapasowej bierze pod uwagę różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego LPG, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzednika. Oznacza to, że oprócz transakcji sprzedaży, o czym była mowa wyżej, paliwo to powinno być przeznaczone do dalszej produkcji i dopiero, jako nowy produkt, może być przedmiotem dalszej transakcji, i na takie, nowowyprodukowane, paliwo kolejny producent może wystawić kolejnemu producentowi stosowne oświadczenie, o którym mowa w art. 21b ust. 7 ustawy o zapasach. Dlatego też Organ uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe, albowiem w opisanym we wniosku stanie faktycznym, gaz płynny LPG, pomimo występowania podmiotów uprawnionych, tj. producenta/handlowca jako pierwszego ogniwa w łańcuchu transakcyjnym i następnego w kolejności producenta, jest tylko przedmiotem obrotu (sprzedaży), natomiast nie jest przeznaczany do dalszej produkcji. A zatem kolejne oświadczenia, o których mowa w art. 21b ust. 7 ustawy o zapasach, dotyczyłyby tego samego gazu płynnego LPG, który był przedmiotem pierwszej transakcji, nie zaś, jak wynika z przepisu gazu płynnego LPG produkowanego przez kolejnych producentów.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.



Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

**Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie**  
do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem  
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.  
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);  
Egz. Nr 2 – BPI;  
Egz. Nr 3 – a/a.